

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 4080/21
20.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ане Поповић, председника већа, Александра Ивановића и Снежане Савић Сабљић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Витомир Драгић, адвокат из Београда, ул.Љермонтова бр.19, против туженог АД Ливница “ЉИГ” са седиштем у Београду, ул.Краља Милана бр.4/IV-5, чији је пуномоћник Милош Божић, адвокат из Љига, ул.Хаџи Ђерина бр.4, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог изјављених против пресуде Првог основног суда у Београду П1.бр.2909/16 од 08.04.2021.године, у седници већа одржаној дана 20.10.2021.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиоца и туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1.бр.2909/16 од 08.04.2021.године у ставу првом, другом, трећем и петом изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1.бр.2909/16 од 08.04.2021.године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе као из поднеска тужиоца од 08.10.2020.године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати на име претрпљених физичких болова износ од 146.400,00 динара на име претрпљеног страха износ од 97.600,00 динара, на име претрпљених душевних болова због наружености износ од 80.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 488.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 08.04.2021.године као

дана доношења пресуде па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете у преосталом делу и то на име претрпљених физичких болова износ од 53.600,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 52.400,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености износ од 40.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 162.000,00 динара све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом принудног извршења ,као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на има накнаде материјалне штете исплати 1.415.093,59 динара на име изгубљене зараде од дана престанка радног односа тј. од 01.07.2016.године до 19.09.2019.године као дана када је остварио услове за пензију са законском затезном каматом од 20.09.2019.године па до исплате, као неоснован. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 311.500,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршност па до исплате у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац побијајући је у ставу трећем изреке због погрешно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права. Такође, против наведене пресуде благовремено је изјавио жалбу тужени побијајући је како то произилази из образложења жалбе у ставу првом, другом и петом изреке из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде, у ожалбеном делу, у границама законских овлашћења, у смислу одредбе члана 386 ЗПП (“Службени гласник РС” бр.72/11...55/14) Апелациони суд у Београду је нашао да су:

-жалба тужиоца и жалба туженог неосноване.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка, које би утицале на правилност и законитост побијане пресуде.

Изведеним доказима у првостепеном поступку утврђено је да је тужилац био запослен код туженог у АД Ливници “ЈБИГ” до 30.03.2016.године када му је престао радни однос заснован на основу Уговора о раду бр. ... од ...године са Анексом бр.1 од 30.06.2015.године, са Анексом бр.2 од 29.12.2015.године и Анексом бр.3 од 26.02.2016.године истеком рока на који је био заснован радни однос на одређено време на радном месту ... -... -..., које послове је обављао дана када се догодила повреда на раду. Тужилац се повредио приликом обављања послова који спадају у опис његовог радног места и његове радне обавезе данагодине у 11,30 часова у петом радном сату од почетка рада у погону АД Ливница “ЈБИГ” на путу између два погона. Критичном приликом тужилац је кренуо да поправи пумпу за воду што произилази из извештаја о повреди на раду ,а до повреде је дошло када је тужиоца ударио виљушкар који је излазио из хале крећући се у рикверц којим је управљао ББ услед чега је тужилац приликом пада сломио десну ногу у пределу бутне кости. У тренутку повреде тужилац

је радио на радном месту с повећаним ризиком, био је оспособљен за те послове и приликом повреде је користио заштитну опрему. Наведеног дана тужилац је задобио тешке телесне повреде и то прелом десне бутне кости истегнуће десног скочног зглоба. По повређивању је трпео болове јаког интензитета у трајању од једног дана, болови јаког интензитета су били присутни и након сваке од три хирушке операције које су извршене и поред добијања лекова против болова и последице су хирушке ране. Болови средњег интензитета трајали су 21 дан после сваке хирушке интервенције. Болови слабог интензитета који су стални у укупном трајању укључујући све хирушке интервенције трају 150 дана. Након овог времена трајни болови се губе а постоје повремени доживотни који су присутни при повећању животне активности као и при промени времена и они улазе у умањење животне активности. Код тужиоца постоји наруженост средњег степена која се огледа у ожилцима и измењеној шеми хода која је присутна те коришћењем штапа приликом хода. По завршетку лечења заостало умањење животне активности са ортопедско трауматолошке стране која се огледа у неправилној и недовољној санацији прелома десне натколенице, немогућности кретања без шака, прелазак преко сваке препреке је отежан, трчање, скакање је онемогућено, да код тужиоца постоји умањење животне активности од 25% трајног карактера. Код тужиоца је примарни страх приликом повређивања трајао око 20 минута и био је великог интензитета, трпео је јаке болове, није могао да се покрене и био беспомоћно збуњен. Секундарни страх високог интензитета трајао је око 24 сата, док је секундарни страх средњег интензитета трајао око 4 недеље. Секундарни страх ниског интензитета развија се након месец дана у виду развоја тешке депресивне епизоде без психотичких симптома који је трајао око 6 месеци. Душевни болови због умањења животне активности са психијатријске стране износе 20% јер природа повреде и њене последице ускраћују обављање свакодневних активности ,ускраћује могућност бављања стварима које су представљале задовољство до повређивања чиме се ограничавају свакодневно уобичајне животне активности. По решењу осигуравајуће куће од 07.08.2018.године код које су радници код туженог у спорном периоду били колективно осигурани тужиоцу је у вези са штетним догађајем од дана 18.02.2016.године утврђен инвалидитет у висини од 15%, те му је исплаћен износ од 90.000,00 динара по колективној полиси поводом штетног догађаја. Укупно умањење животне активности са психијатријске и ортопедске стране износи 35%. Код тужиоца постоји степен инвалидности 20% који је у директној узрочно-последичној вези с повређивањем тужиоца па је код тужиоца наступио потпуни губитак радне способности трајно. Даље, утврђено је да је тужилац допринео настанку штете у висини од 20% из разлога што је тужилац с обзиром на природу његовог посла био дужан да своје радне обавезе извршава с потребном пажњом. Ово нарочито ако се узме у обзир да је уобичајно да виљушкар излази из хале те да је тужилац стајао на излазу из хале код средине врата са спољне стране где дневно преко 50 пута пролази виљушкар који дотерује робу, да је требао да буде свестан да је могао да наиђе виљушкар који се креће уназад и да због непрегледности од терета може да дође до неке незгоде. Посебно код чињенице да је и сам тужилац изјавио да је уобичајно да виљушкар излази из хале из чега се може закључити да је тужиоцу било познато стање на терену као и да мора да се понаша са посебном пажњом.

Полазећи од одредбе члана 154, 173, 174 Закона о облигационим односима у вези са чланом 192 и 200 истог закона и члана 164 Закона о раду, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца досуђујући износе накнаде нематеријалне

штете у висини како је ближе наведено у ставу другом изреке ожалбене пресуде док је у преосталом делу тужбени захтев тужиоца одбио као неоснован односно одлучио као у ставу трећем изреке ожалбене пресуде.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио материјално право када је одлучио као у ставу другом и трећем изреке ожалбене пресуде дајући довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и Апелациони суд у поступку жалбене контроле.

Одредбом члана 164 Закона о раду, прописано је да ако запослени претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом послодавац је дужан да му накнади штету у складу са законом и општим актом.

Одредбом члана 200 став 1 Закона о облигационим односима прописано је да за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наруженост, повреде угледа части и слободе или права личности смрти блиског лица као и за страх суд ће ако нађе да околности случаја а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава досудити правичну новчану накнаду независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству.

Полазећи од правилно утврђеног чињеничног стања првостепени суд је правилно нашао да постоји одговорност туженог за насталу штету тужиоцу која се огледа у томе што је тужени као послодавац дужан да на радном месту и радној околини створи безбедне услове рада.

Побијана одлука уз правилну примену одредбе члана 192 Закона о облигационим односима, супротно наводима жалбе тужиоца и туженог садржи довољне и јасне разлоге у погледу околности које су определиле првостепени суд на закључак да је тужилац допринео настанку штете са 20% те да се због тога може применити институт подељене одговорности странака у настанку штетног догађаја па су неосновани наводи жалбе тужиоца да није одговоран за насталу штету као и наводи жалбе туженог да је тужилац својом кривицом проузроковао штету.

Неосновани су наводи жалбе тужиоца да је висина накнаде нематеријалне штете прениско одмерена и наводи жалбе туженог да је висина накнаде нематеријалне штете превисоко одмерена. Ово с разлога што је правилно првостепени суд у смислу члана 200 став 2 ЗОО приликом досуђивања правичне накнаде водио рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада али и о томе да се њоме не погодује тежњама која нису спојиве с њеном природом и друштвеном сврхом.

Цењени су и остали наводи жалбе тужиоца и туженог за који Апелациони суд налази да нису од одлучног значаја јер се њима не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и правилна примена материјалног права.

Потврђено је решење из става првог изреке ожалбене пресуде јер је донето правилном применом члана 199 ЗПП.

Потврђена је одлука о трошковима парничног поступка из става петог изреке ожалбене пресуде, јер је донета правилном применом одредбе члана 153 и 154 ЗПП.

Тужилац и тужени нису успели у поступку по жалби па немају право на накнаду трошкова другостепеног поступка због чега је одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде у смислу одредбе члана 165 ЗПП.

Са изложеног, применом одредбе члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП (Службени гласник РС бр.72/11...), одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Ана Поповић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић